Diumenge 2 (C) d'Advent

Text de l'Evangeli (*Lc* 3,1-6): L'any quinzè del regnat de Tiberi Cèsar, mentre Ponç Pilat era governador de Judea, Herodes, tetrarca de Galilea, Filip, el seu germà, tetrarca d'Iturea i de la regió de Traconítida, i Lisànies, tetrarca d'Abilene, durant el pontificat d'Annàs i de Caifàs, Déu va comunicar la seva paraula a Joan, el fill de Zacaries, en el desert. Joan anà per tota la regió del Jordà predicant un baptisme de conversió per al perdó dels pecats, tal com està escrit en el llibre del profeta Isaïes (...).

L'Evangeli no és una llegenda, sinó la narració d'una història real

REDACCIÓ evangeli.net (elaborat a partir de textos de Benet XVI)
(Città del Vaticano, Vaticà)

Avui, la litúrgia proposa el passatge evangèlic en què sant Lluc prepara l'escena en la qual Jesús és a punt d'aparèixer per a començar la seva missió pública. L'evangelista destaca la figura de Joan el Baptista, que fou el precursor del Messies, i traça amb gran precisió les coordenades espacio-temporals de la seva predicació.

Dues coses atrauen la nostra atenció. La primera és l'abundor de referències a totes les autoritats polítiques i religioses de Palestina en els anys 27 i 28 d.C. Evidentment, l'evangelista vol mostrar a qui llegeix o escolta l'Evangeli que no és una llegenda, sinó la narració d'una història real; que Jesús de Natzaret és un personatge històric que s'insereix dins d'aquest context determinat. Segon: després d'aquesta àmplia introducció històriaca, el subjecte és "la Paraula de Déu", presentada com una força de davalla de dalt i es posa sobre Joan el Baptista.

—La flor més formosa que ha brollat de la Paraula de Déu és la Verge Maria.